

Valkoselkätikan pesimätulos edelleen hyvä - ensimmäistä kertaa yli 100 pesintää

Metsähallituksen, WWF Suomen, lintutieteellisten yhdistysten ja alueellisten ELY-keskusten valkoselkätikkaseurannoissa voitiin ensimmäistä kertaa varmentaa yli sata pesintää. Erittäin uhanalaisen lajin pesimäaikaisia parireviirejä löytyi lähes 150 alueelta ja niiltä varmistettiin 101 pesintää. Seurannassa löytyi lisäksi kymmeniä yksittäisten lintujen havaintopaikkoja, joista monet voivat muodostua pysyväksi reviiriksi.

”Pesimäkausi toistui edellisen kaltaisena. Pitkä ja kylmä kevättalvi epäilemättä karsi kannasta heikompia yksilöitä, mutta pesimätulos jatkui hyvänä. Pesälöytöjä oli 10 enemmän kuin viime vuonna. Paremmissa olosuhteissa parireviirejä olisi löytynyt lisää, sillä paksu ja upottava lumipeite häiritsi aikaisin pesivän lajin maastoseurantaa”, suunnittelija Timo Laine Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluista toteaa.

”Valkoselkätikkokojen pesimäalueet painottuvat vahvasti Suomen itä- ja kaakkoisosiin, mutta pesimäaikaiset havainnot ja pesälöydöt lisääntyvät myös Etelä-Suomen keski- ja länsiosissa. Valkoselkätikasta saatiin havaintoja monilla alueilla, joilla ei ole aikaisempia varmennettuja pesintöjä ja parireviirejä yli 20 vuoden seurantajakson aikana”

Hyvä pesimätulos, suojeleminen ja elinympäristöjen hoito sekä idästä tulleet linnut vahvistavat kantaa vuosi vuodelta. Varmistettuja pesintöjä löytyi eniten Etelä-Karjalasta (40). Muut pesät löytyivät Pohjois-Karjalasta (18), Etelä-Savosta (15), Keski-Suomesta (8), Päijät-Hämeestä (8), Uudeltamaalta (4) Kanta-Hämeestä (3), Pirkanmaalta (2), Pohjois-Savosta (2) ja Kymenlaaksosta (1).

Valkoselkätikkokojen parhaimmat elinympäristöt, varttuneet lehti- ja lahopuustoiset metsät vähenivät merkittävästi tehokkaan metsätalouden seurauksena viimeisten viiden, kuuden vuosikymmenen aikana. Satojen pariin kanta putosi vauhdilla niin, että vuoden 1991 kartoituksissa tehtiin enää vain reilut parikymmentä pesähavaintoa.

WWF aloitti valkoselkätikan seuranta- ja suojeletoimen vuonna 1987 perustamalla valkoselkätikkatyöryhmän. Vuonna 2003 seurantavastuu siirtyi Metsähallituksen luontopalveluille.

Valkoselkätikkaseurannoissa tarkastetaan lajin tunnettuja esiintymisalueita ja kartoitetaan uusia reviirejä sopivilla elinympäristöillä. Havaintomäärien kasvaessa on siirrytty alueellisiin otoksiin perustuvan arviointimenetelmän käyttöön. Suomen lintuharrastajat ansaitsevat suuret kiitokset, sillä heidän valkoselkätikkahavaintonsa ovat erittäin tärkeitä uusien elinpiirien löytämisessä.

” Valkoselkätikkametsien suojeleminen, hoito ja ennallistaminen sekä tikan elinpaikkavaatimusten huomioonottaminen talousmetsissä parantavat lajin selviytymismahdollisuuksia.

Suomen kanta on kuitenkin edelleen erittäin uhanalainen ja tarvitsee aktiivisia suojeletoimia selviytyäkseen,” Laine muistuttaa.

Lisätiedot:

Suunnittelija Timo Laine, Etelä-Suomen luontopalvelut, puhelin 040 588 1766

Valokuvat:

Kuvaaja Lassi Kujala (kuvaajan nimi mainittava kuvia käytettäessä)

Metsähallituksen luontopalvelut suojelee ja hoitaa alkuperäistä ja uhanalaista suomalaista luontoa sekä tuottaa luonnossa liikkujille retkeilypalveluja. Vastuullamme ovat maamme kansallispuistot, luonnonpuistot ja muut valtion suojelualueet, pohjoiset erämaa-alueet sekä Metsähallituksen eräasiat.